

Yargıtay 2. Hukuk Dairesi 2006/1222 Esas Numaralı 2006/7699 sayılı kararında;

Davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Zeynep Büyükşahin tarafından 22/1/2002 tarihinde hasımsız olarak açılan davada, oğlu Memet'in çocuğu olan 1/3/1996 doğumlu küçük Ünal Büyükşahin'i evlat edinmesine karar verilmesini istediği, mahkemece küçüğün anne ve babasının rızaları alınarak davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Hükümden sonra yürürlüğe giren 4787 sayılı Aile Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yargılama Usullerine Dair Kanununun 4. maddesinin 1. bendi ile, 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun üçüncü kısım hariç olmak üzere ikinci kitabı ile 3/12/2001 tarihli ve Türk Medeni Kanununun Yürürlüğü ve Uygulama Şekli Hakkında Kanuna göre aile hukukundan doğan dava ve işlerde aile mahkemelerinin görevli olduğuna ilişkin hüküm getirilmiş olduğundan evlat edinme davalarında Asliye Hukuk Mahkemelerinin görevi sona ermiş ise de, dava ve hüküm tarihi itibarıyla 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 315. maddesi hükmü gereğince evlat edinmeye izin kararı verilmesi usulü kaldırılmış olduğundan bu davalara Asliye Hukuk Mahkemesince bakılması gerektiği halde mahkemece, dava dilekçesinin görev yönünden reddi gerekirken kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

İncelenen dosyadan, davayı davacı Zeynep Büyükşahin'in açtığı, daha sonra Avukat Ali İhsan Kal'a genel vekaletname verdiği, davanın bütün duruşmalarına adı geçen Avukatın katıldığı, davacının yargılama aşamasında vekili tarafından yapılan işlemlere icazet verdiğiine ilişkin beyanına rastlanmadığı, herhangi bir belgenin de bulunmadığı görülmüştür.

Evlat edinme işlemi şahsa bağlı haklardan olup, bu konuda vekilin dava açabilmesi yada açılmış olan davayı takip edebilmesi için özel yetkiye sahip olması gerekmektedir. Mahkemece, davacı vekilinden özel yetkili vekaletname istenilerek ibrazı halinde yargılamaya devam edilmesi gerekirken bundan zühul edilerek davanın sonuçlandırılması doğru bulunmamıştır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun evlat edinme kararı vermeden önce hakime araştırma yükümlülüğü getiren 316. maddesinin 1. fıkrasında evlat edinmeye ancak esaslı sayılan her türlü durum ve koşulların kapsamlı biçimde araştırılmasından, evlat edinen ile edinilenin dinlenmelerinden ve gerektiğinde uzmanların görüşünün alınmasından sonra karar verileceği belirtilmiştir.

Mahkemece, yukarıda açıklanan hüküm uyarınca evlat edinen ve edinilen dinlenmeden, kapsamlı bir araştırma yapılmadan davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Diğer taraftan, anılan Kanununun 305. maddesinin 2. fıkrasında; evlat edinmenin herhalde küçüğün yararına bulunması ve evlat edinenin diğer çocuklarının yararlarının hakkaniyete aykırı bir biçimde zedelenmemesi gerektiği belirtilmektedir.

Aynı Kanununun 316. maddesinin 3. fıkrasında ise; "evlat edinenin alt soyu varsa, onların evlat edinme ile ilgili tavır ve düşünceleri de değerlendirilir." hükmü yer almaktadır.

İncelenen dosyada bulunan davacıya ait nüfus kayıt örneğinden, davacının oğlu Memet haricinde de çocuklarının bulunduğu anlaşılmaktadır.

Mahkemece, evlat edinenin diğer çocukları dinlenmeden, evlat edinme ile ilgili tavır ve düşünceleri değerlendirilmeden, evlat edinmenin bu çocukların yararlarını hakkaniyete aykırı bir biçimde zedeleyip zedelemeyeceği konusunda yeterli araştırma yapılmadan eksik inceleme ile hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi.
17/5/2006

Yargıtay 5. Hukuk Dairesi 2021/8754 E., 2021/13533 K. "İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Sulh Hukuk Mahkemesi

Gaipliğe karar verilmesi istemine ilişkin olarak açılan davada Germencik Sulh Hukuk, Adana 7. Sulh Hukuk ve Ceyhan Sulh Hukuk Mahkemelerince ayrı ayrı yetkisizlik kararı verilmesi nedeni ile dosyada son karar bölge adliye mahkemelerinin faaliyete geçmesinden sonra verilmiş ise de iki farklı bölge adliye mahkemesinin yargı çevresinde kalan mahkemelerce karşılıklı olarak yetkisizlik kararı verilmiş olması ve 5235 sayılı Kanunun 36/3. maddesi gereğince bölge adliye mahkemeleri hukuk dairelerinin görevinin yargı çevresi içerisinde bulunan adli yargı ilk derece hukuk mahkemeleri arasındaki yetki ve görev uyumsuzluklarını çözmek olduğundan yargı yerinin belirlenmesi için gönderilen dosya içindeki tüm belgeler incelendi, gereği düşünüldü:

- K A R A R -

Dava, gaipliğe karar verilmesi istemine ilişkindir.

Germencik Sulh Hukuk Mahkemesi'nce, UYAP üzerinden yapılan araştırma neticesinde gaip ...'ın son yerleşim yeri adresinin Ortaklar Mah. Ardıç Sokak ... Ap. No:14 Germencik olarak gözükmekte ise de söz konusu kaydın usulsüz olarak oluşturulduğu zira 24 yıl önce, 1995 yılında Adana Ceyhan ilçesinde kayıp olduğu bildirilen şahsın mernis adresinin olamayacağı, yakınları tarafından nüfus müdürlüğüne beyanda bulunarak oluşturulduğu, Ceyhan İlçe Emniyet Müdürlüğü'nün 28/02/2020 tarihli araştırma tutanağında şahsın silahlı terör örgütüne üye olmak suçundan arandığı, arşiv sorgulamasında Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2008/133 Esas sayılı dosyasında yakalama emri ile arama kaydının olduğu, dosya içeriğinde Siirt/Eruh/Özlüpelit muhtarı ve ihtiyar heyeti azalarının ifadelerine göre de ...'ın ailesiyle birlikte 15-16 yıl önce Adana/Ceyhan İlçesine göç ettiği ve buradan da PKK terör örgütüne katıldığı ve hakkında soruşturma başlatıldığı bildirildiği, 15/10/2020 tarihli karar celsesinde yetkili mahkemenin Adana Sulh Hukuk Mahkemesi olduğundan bahisle sehven yetkisizlik kararı verildiği, bu durumun gerekçeli kararın yazımı aşamasında farkedilerek yetkili mahkemenin Ceyhan Sulh Hukuk Mahkemesi olduğunun anlaşıldığı, ancak kısa karar ile gerekçeli karar arasında HMK 298. maddesi gereğince farklılık bulunamayacağından yetkili ve görevli mahkemenin Adana Sulh Hukuk Mahkemesi olduğu gerekçesiyle yetkisizlik kararı verilmiştir.

Adana 7. Sulh Hukuk Mahkemesi'ce, hakkında gaiplik kararı verilmesi istenilenin Ceyhan İlçesi'nde kayıp olduğu bu nedenle Ceyhan Sulh Hukuk Mahkemeleri'nin yetkili olduğu gerekçesiyle yetkisizlik kararı verilmiştir.

Ceyhan Sulh Hukuk Mahkemesi'nce ise, her ne kadar Germencik Sulh Hukuk Mahkemesi'nce yetkisizlik kararı verilmişse de gaipliği istenilen kişinin son yerleşim yerinin açıkça belli olduğu (Germencik/Aydın), dosya kapsamından Adana'nın Ceyhan İlçesi'nde yaşadığına dair herhangi bir belge ve beyan bulunmadığı gerekçesiyle yetkisizlik kararı verilmiştir.

Davacı vekili dava dilekçesi ile birlikte, müvekkilinin babası ...'ın 1995 yılında Adana İli, Ceyhan İlçesinde düğüne gidiyorum diyerek evden çıkıp sonra da kendisinden 24 yıldan bu yana haber alınamadığını bu nedenle ... hakkında gaiplik kararı verilmesini talep ve dava etmiştir.

4721 sayılı TMK'nın 32/2. maddesinde "Yetkili mahkeme, kişinin Türkiye'deki son yerleşim yeri, eğer Türkiye'de hiç yerleşmemiş ise nüfus sicilinde kayıtlı olduğu yer, böyle bir kayıt da yok ise anasının ya da babasının kayıtlı olduğu yer mahkemesidir." şeklinde düzenlenmiştir. Somut olayda, davacının 16/08/2020 tarihli dava dilekçesi ve Adana Valiliği İl Emniyet Müdürlüğü'nün 17/03/2020 tarihli müzekkereye cevabı dikkate alındığında gaipliği istenilen ...'ın 1995 yılında kaybolmadan önceki son adresinin Adana İli, Ceyhan İlçesi olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda uyuşmazlığın, Ceyhan Sulh Hukuk Mahkemesinde görülüp sonuçlandırılması gerekmektedir. Yukarıda açıklanan nedenlerle; 6100 sayılı HMK'nın 21 ve 22. maddeleri ile 5235 sayılı Kanunun 36/3. maddesi gereğince Ceyhan Sulh Hukuk Mahkemesi'nin YARGI YERİ OLARAK BELİRLENMESİNE, 22/11/2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C. İstanbul Anadolu 13. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

GEREKÇELİ KARAR

ESAS NO : 2020/33

KARAR NO : 2020/405

DAVA : Ticari Şirket (Ortaklıktan Çıkma Veya Çıkarılmaya İlişkin)

DAVA TARİHİ : 06/01/2020

KARAR TARİHİ : 14/10/2020

Tarafları yukarıda belirtilen davanın Mahkememizde yapılan açık yargılaması sonunda:

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Davacı vekili tarafından verilen dilekçe ile; davacı şirketin 24/01/2007 tarihinde----- davalı ... tarafından 50.000 TL sermayeli olarak kurulduğu, söz konusu iki ortağın eşit paylı olduğu, davalının yaklaşık 3 yıl önce eşi ve çocukları ile birlikte ailesinden ve şirketin diğer ortağından habersiz olarak-----ve ozamandan beri kendisinden haber alınamadığı, eşi ve çocuklarının yaklaşık ----- olduğu bilgisinin elde edildiği, söz konusu bölgede yaşanmakta olan savaş ve kendisinden uzun zamandan beri haber alınamamış olması nedenleri ile davalının ölmüş yada öldürülmüş olması ihtimalinin yüksek olduğu ve ülkemize dönemeyecek durumda olmasının kuvvetle muhtemel olduğu, şirketin genel kurulunun toplanmadığı ve TTK. Madde 621'de belirtilen önemli kararların alınmadığı, davalının üzerine düşen şirket işlerini yerine getiremeyip borçlarını da ödeyemediği ve bu nedenle diğer ortak --- için şirketin davalı ile devamının olanaksız ve çekilmez hale geldiği ve bunların haklı sebep oluşturduğu ileri sürülerek davalının şirket ortaklığından çıkarılmasına karar verilmesi talep ve dava edilmiştir.

Davacı vekili tarafından hukuki yararın aydınlatılması yönünden ibraz edilen 30/09/2020 tarihli dilekçe ile davalının eşinin söz konusu--- olduğunun öğrenilmesi üzerine şirket yetkilisi ----- tarafından davalının eşi ile iletişime geçilerek davalının iki evladının hukuki mücadele sonucu ----- yeğenleri olan söz konusu çocuklara vasi olarak atandığı, bu süreçlere bağlı olarak davalının eşi ile kurulan iletişimlerle de davalı ve akıbeti hakkında bir bilgiye ulaşılamadığını, TMK. Madde 33 düzenlemesine göre de gaiplik kararı verilebilmesi için ölüm tehlikesi halinde bir yıl ve diğer durumlarda da beş yıllık sürelerin geçmesi gerektiği, ölüm tehlikesi içerisinde kaybolduğuna dair kanıt bulunmaması nedeniyle gözetilecek beş yıllık sürenin ise henüz geçmediği o nedenle gaiplik kararı için mahkemeye başvuruda hukuki yarar bulunmadığı, davacı şirketin temsilcisi ----- yetkisinin yıl sonu itibarıyla sona ereceği şirketin genel kurulunun yapılamadığı ve şirketin yönetiminin durma noktasına geldiği ileri sürülerek açılan bu davada hukuki yarar olduğu ve Türk Hukuk Sisteminde istisnai bu olay yönünden çözümü temin edecek başka bir yöntem bulunmadığı açıklanmıştır.

İbraz edilen İstanbul Anadolu ----- Sulh Hukuk Mahkemesi'nin----- Karar sayılı karara göre kısıtlı adayı ----- babasının uzun yıllar----- olduğu ve kendisinden haber alınamadığı, annesinin de----- olduğu hususları dikkate alınarak amca----- vasi olarak atanmasına karar verildiği ve bu kararın kesinleşmiş olduğu anlaşılmıştır.

Celp edilen ticaret sicil kaydına göre davacı şirket hakkındaki bilgilerin ve ortaklık yapısının yukarıda özetlenen dava dilekçesinde belirtilen şekilde olduğu ve şirketin adresinin ----- olduğu belirlenmiştir.

Davalının temin edilen nüfus kaydına göre karar başlığında belirtilen adresinin mernis adresi olduğu belirlenmiş olup tebligat TK. Madde 21/2' ye göre yapılmıştır.

Dava gaip olduğu ileri sürülen davalının bu sebeple ortaklıktan çıkarılmasına ilişkin olup gaipliğe bağlı olarak yaşandığı ileri sürülen çaresizlik dikkate alındığında davacı tarafın böylesine istisnai bir duruma bağlı olarak hukuki yararının olduğu sonucuna varılarak ön inceleme duruşması yapılmak suretiyle tahkikata geçilmiş olup söz konusu dilekçelere ve dosya kapsamına nazaran dava sebebi davalının gaip olması iddiası olduğundan davanın esası yönünden yapılan irdelemede ortağın salt gaip olmasının ortaklıktan çıkarma sebebi oluşturmayıp gaipliğe bağlı süreçler işletilerek mirasçılarının ortağın yerini almasına ilişkin düzenlemelere uygun hareket edilerek umulan çözümün elde edilmesi gereğinin aşikar olması, bu yönde yapılması gereken herhangi bir tahkikat işlemi ve bu arada herhangi bir bilirkişi incelemesi yaptırılmasında hukuki yarar bulunmaması, dilekçelerde açıklanan haklı sebep oluşturmaya ilişkin hususların esasen gaiplik iddiasına bağlı yaşanan çaresizlikler olması, söz konusu çaresizliklerin sulh hukuk mahkemesinde görülecek gaipliğe ilişkin bir davada davalıya tedbiren kayyım atanması yoluyla aşılabilecek olması ve bu muhtemel çözümün mahkememizin görevi dışında kalan bir husus olması, ileri sürülen haklı sebebe ilişkin açıklamaların davalıya aidiyete ilişkin olmayıp iddia edilen gaipliğine ilişkin olması, ortaklıktan çıkarma ile ilgili yasal düzenlemeler ve gaipliğe ilişkin yasal düzenlemeler, iradenin bütünlüğüne nazaran gaipliğe dayanan davacı tarafın diğer açıklamalarının bundan bağımsız olarak bir anlam içermesinin gaip olduğu ileri sürülen ve kendisini savunamayacak durumunda olan bir şahsın haklarının korunması yönünden daha fazla özen gösterilmesi gereğine de bağlı olarak söz konusu olmaması, işaret edilen vesayet hukuku kapsamında davalıya kayyım atanması yolu ile çözümün mümkün olması karşısında mahkememizin görev

sınırları içerisinde çözüm üretme sorumluluk şartlarının varit olmaması ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde salt gaipliğin ortaklıktan çıkarılma sebebi oluşturmayacağı sonuç ve kanaatine varıldığından sübut bulmayan davanın reddine ilişkin olmak üzere aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere ;

1-DAVANIN REDDİNE,

2-Harç peşin alındığından bu konuda başkaca bir karar oluşturulmasına yer olmadığına,

3- Davacı tarafından yapılan yargılama giderinin üzerinde bırakılmasına,

4-Artan avansın karar kesinleştiğinde yatıran tarafa iadesine,

İlişkin olmak üzere davacı vekilinin yüzüne karşı aleni olarak yapılan yargılama sonunda gerekçeli kararın tebliğinden itibaren 2 hafta içinde İstanbul Bölge Adliye Mahkemesinde İstinaf Kanun yolu açık olmak üzere oy birliği ile verilen karar açıkca okunup usulen anlatıldı

T.C. İSTANBUL BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ 13. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO: 2019/1080 Esas

KARAR NO : 2021/106 Karar

İlk derece Mahkemesinde yapılan inceleme sonucunda verilen karara karşı istinaf kanun yoluna başvurulmuş olmakla dava dosyası incelendi:

TARAFLARIN İDDİA VE SAVUNMASININ ÖZETİ: Davacı vekili dava dilekçesi ile, davalı ...'nin 01/10/2004 tarihinde muhasebe kadrosunda çalıştırılmak üzere işe alındığını, bir süre bu departmanda çalıştıktan sonra kimya bölümü satış temsilcisi olarak 08/11/2013 tarihine kadar çalıştığını, iş akdinin ... tarafından BüyükçekmeceNoterliği'nin 01/11/2013 tarih ve ... yevmiye nolu ihtarı ile 3600 gün prim sayısını doldurmuş olması nedeni ile sonlandırıldığını, davalının davacı şirketteki çalışma yılı ve yaptığı iş gereği davacı şirketin müşteri bilgilerine, maliyet bilgilerine, tedarikçi bilgilerine vs.bilgilerine sahip olduğunu, davacı şirketin yasalara uygun olarak davalının talebi doğrultusunda 31.023,43 TL'lik tazminatını banka yolu ile kendisine ödendiğini, davalının Hizmet Sözleşmesi ve Taahhütnamesi'ne göre rekabet etmeme ve sır yükümlülükleri ile taahhüdü bulunduğunu, davalının bu taahhüdünü ve yasal rekabet etme yasağına aykırılığı nedeni ile 241,350 TL tazminatı davacı şirkete ödemesi gerektiğini, davalının iş akdi feshi gerekçesine aykırı olarak rakip firmaya girip çalıştığını, davalının 1475 sayılı kanununun 14/5 maddesine göre farklı bir iş de çalışmasının mümkün olmadığını, yasa gereği bu fesih de kişinin prim gün sayısı açısından şartları yerine getirdiğini, ancak yaş şartı için çalışmayacağı olgusu ile iş akdini sonlandırıldığını, davalının ise kendi taahhüdünü ve yasal yükümlülüklerini kötü niyetli olarak davacı şirketin zararına kullandığını, davalı şirketin ise davalı ...'yi işe aldığını ve işe alırken davacı ile aralarında rekabet etme yasağı akdi olduğunu bildiğini, bu durumun TTK 55. maddesi kapsamında haksız rekabet olduğunu, davalı ...'nin davalı şirkette resmi kayıtlara

göre 20/01/2014 tarihinde işe başladığı görülse de aslında daha önce çalışmaya başladığını, davalı şirketin davalı ...'yi davacı şirketin işletme ve ticari sırlarını elde etmek amacı ile işe aldığını, davalıların davacı şirketin zararına sebep olacak eylem ve işlemlerde bulduklarını, anılan nedenlerle 241.350 TL cezai şartın davalı ...'den tahsiline, haksız rekabetin tespiti ve ortadan kaldırılmasına, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydı ile şimdilik 140.000,00 TL maddi tazminatın davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline, davalı şirketin haksız rekabeti kasten ve birden fazla kez davacı şirkete uygulamış olması nedeniyle ticari itibarını zedelemesi nedeni ile 100.000,00 TL manevi tazminatın davalı şirketten tahsiline, kararın Türkiye'de traji en yüksek 5 gazeteden birinde ilanına karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı ... San.ve Tic.AŞ vekili cevap dilekçesinde özetle; davacının diğer davalı ...'nin resmi kayıtlarına göre 20/01/2014 tarihinde davalı şirkete işe başladığı görülse de aslında daha önce çalışmaya başladığı yönündeki iddialarının gerçek dışı olduğunu, davacının iddialarının aksine davalı ...'nin işe giriş bildirgesinin fiili olarak işe başladığı 20/01/2014 tarihinde SGK'ya verildiğini, davalı şirketin davalı ... ile davacı şirket arasındaki sır saklama ve rekabet etme yasağı sözleşmesinden haberdar olmadığını, yine işbu sözleşmenin zaten geçersiz olduğunu, rekabet etmeme durumunun geçerli olabilmesinin kanunla belli şartlara bağlandığını, öncelikle sözleşmenin yazılı olarak iş ve işveren tarafından imzalanmış ve işçinin işyerinde çalıştığı dönemde yapılmış olması gerektiğini, iş sözleşmesi feshedildikten sonra imzalanan bu yöndeki sözleşmelerin geçersiz olduğunu, davalı ...'nin davacı şirketin işletme ve ticari sırlarını elde etmek amacıyla istihdam edilmediğinden TTK 55.maddesi uyarınca haksız rekabetin gerçekleşmediğini, davalı ... bilgileri doğrultusunda değil yönetim olarak ticari bir tercihle fiyat rekabetine girme kararı aldığını, anılan nedenlerle haksız ve hukuki dayanaktan yoksun davanın reddine, haksız rekabet bulunmadığının tespitine karar verilmesini talep ve beyan etmiştir. Davalı ... vekili cevap dilekçesinde özetle; "Belirsiz Süreli Hizmet Sözleşmesi Eki ve Taahhütnamesi" isimli belgenin davacı ile davalı arasında sonuç doğurması mümkün olmayan bir belge olduğunu, söz konusu belgenin davacı tarafından imzalanmadığını, dolayısıyla taraflar arasında işbu belgede bahsedilen hususlar açısından kurulmuş bir sözleşme bulunmadığını, davaya konu sözleşme ve taahhütnamenin fahiş hükümler içerdiğini, bu hususun Anayasa'nın 48 ve devamı maddelerine aykırılık teşkil ettiğini, davaya konu sözleşmenin süre yönünden de fahiş olduğunu, uzun bir süreyi kapsar şekilde sözleşme yapılmasının çalışma hürriyetini kısıtlayıcı nitelikte olduğunu, davalının yaptığı iş bakımından davacıyı dava konusu miktar kadar zarara uğratmasının mümkün olmadığını, davalının davacı ile aynı sektörde faaliyet gösteren diğer şirketleri biliyor olmasının tek başına aykırılık teşkil etmeyeceğini, davalının bu tür davacı sırlarına vakıf olmayıp standart bir pazarlama çalışmanı olduğunu, anılan nedenlerle davanın reddine karar verilmesini talep ve beyan etmiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİNİN KARARININ ÖZETİ:İlk Derece Mahkemesi 16/01/2019 tarih 2014/662 Esas - 2019/27 Karar sayılı kararında;" Davalı asilin davacı firmada kimya bölümünde satış temsilcisi olarak görev yaptığı sabit olmakla iş akdinin sona erdiği tarih itibariyle 6098 Sayılı TBK 444 - 445 madde hükümlerinin olaya tatbiki gereklidir. Bu minvalde dilekçe ekindeki taahhütname içeriği incelendiğinde rekabet yasağına yönelik sınırlamanın kapsadığı alan itibariyle (Ege, Akdeniz, Marmara, İç Anadolu ve Karadeniz Bölgeleri) rekabet yasağına dair sözleşme maddesinin çalışma hürriyeti ve hakkaniyetle bağdaşmayacağı takdir

edilmiştir. Faaliyet alanı itibariyle ülkenin iş potansiyeli açısından en yoğun beş bölgesinin kapsam altına alınmış olmasından dolayı çalışanın ekonomik hayatını tehlikeye düşürecek düzeyde bir sınırlama öngörüldüğü ve bu durumun hakkaniyete aykırılık oluşturacağı kanaatine varılmıştır. (emsal için bknz. Yargıtay 11. H.D. 2016/2751 Esas 2017/1589 Karar sayılı ilamı) Velevki sözleşme hükümlerinin 6098 Sayılı TBK 444 (vd) maddeleri uyarınca geçerli olduğu düşünülse dahi bilirkişi heyeti nezdinde yapılan tespit nazarında davacı ve davalı firmaların SGK kayıtları karşılaştırıldığında aynı sektörde bulunmadıklarının ve gizli bilgi, üretim sırrının ifşası yoluyla davacı firmayı zarara uğratmaya ilişkin koşullar ile TBK mevzuatı nazarında haksız rekabete sebep olacak bir durumun tespit edilemediğinin bildirildiği, firmaların rekabet hali içinde olduklarına yönelik bir tespit yapılmadığı, davacının kasıtlı şekilde zarara uğratılmak istendiğine yönelik yine toplanan deliller nazarında somut bir bulguya rastlanmadığı, mali açıdan yapılan değerlendirmede de ticari defter ve belgeler incelenmiş olmakla davalı asilin, davacı firmada çalışırken yaptığı işe bağlı olarak öğrendiği bilgileri rakip bir işletmede kullanarak eski işverenine önemli ölçüde bir zarar verme ihtimalinin bulunduğuna ilişkin bir kanaate erişilmediği takdir edilerek sübut bulmayan davanın reddine karar verilmiş, davalı şirket vekilinin 6100 Sayılı HMK 329. maddesi kapsamındaki talebi davacı tarafça davanın açılmasında kötüniyetle hareket edildiğine dair herhangi şekilde mahkememiz nezdinde kanaat oluşmadığı ..."gereğesi ile, Davacının davasının sübut bulmadığından reddine karar verilmiş ve karara karşı davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulmuştur.

İLERİ SÜRÜLEN İSTİNAF SEBEPLERİ: Davacı vekili istinaf dilekçesi ile, yerel mahkeme tarafından verilen kararda delillerin tam olarak toplanmadığını, davalılardan sadır olan belgelerin (mailler, kartvizit, davalılara ait ticaret sicil kayıtları, iş sözleşmesi, vs), hiç nazara alınmadığını, davalı şirket tanığı ...'in de ifadesinde belirttiği üzere davalı şirketin pazarlama personeli olmadan önce müvekkil şirkette çalışmakta olduğunu, bu kişinin ifadelerinde de anlaşılacağı üzere davalı şirketin ...yi işe almasında işçi bulma kurumundan veya pazarlamacı için verilmiş bir ilan nedeni ile değil, direk irtibat kurmak sureti ile işe aldığı, Davalı ... tarafından verilen cevap dilekçesinin süresinde olmadığını ve TBK 444 VE 445 maddeleri kapsamında verilen rekabet etmeme taahhüdü usul ve esas açısından mevzuata uygun olduğu ve diğer davalı şirketin haksız rekabet teşkil edecek eylemi ile bu yasağa aykırı hareket ettiğinin ispatı açısından sunulan dilekçelerin incelenmediğini, Davalı ...'nin cevap dilekçesi süresinde olmadığını ve inkara yönelikte imzaya itiraz edilmemiş olmasına rağmen ... tarafından imzalanan Sır saklama ve Rekabet etme yasağı taahhüdü fahiş hatalı değerlendirildiğini, davacı ... Sanayi ticaret AŞ ile ... arasında TBK 444 md kapsamında iş akdinden ayrı Sır saklama ve Rekabet etme yasağı taahhüdü bulunduğunu, (Yargıtay 9. Hukuk Dairesi Esas : 2009/3417 Karar : 2011/2307 Tarih : 03.02.2011) (Yargıtay 9.Hukuk Dairesi Esas: 2009/42645 Karar: 2012/7697 Karar Tarihi: 08.03.2012) Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, E.1997/6252, K.1997/10506, T.29.05.1997. şeklindeki kararları doğrultusunda sır saklama ve rekabet etme yasağı taahhüdünün geçerli olduğunu, Yerel mahkemenin gerekçesini hatalı bilirkişi raporuna dayandırdığını, Dosya içerisinde davalı ... Çiftçinin müvekkili şirketin müşteri portföyü, satış politikası, neyi nereye, ne miktara sattığı, vs konularına hakim olduğunu, pazarlama elemanının bunları bilmemesi de iştigal konusu itibarı ile mümkün olmadığı, davalı ...'nin satış elemanı olarak çalışması nedeni ile olan bilgilere vakıflığından dolayı, sır saklama yükümlülüğüne aykırı hareket etmesi nedeniyle, davalı şirketinde bu sırları elde etmek için davalı ...'yi istihdam etmesinden dolayı TTK haksız rekabet hükümleri kapsamında

sorumluluğu nedeni ile zararın miktarının hesap edilmesi elzem olmasına rağmen inceleme yapılmadığını ileri sürerek yerel mahkeme tarafından toplanmamış tüm delillerin toplanarak dava dosyasında mevcut olan ve toplanan tüm delillerle birlikte hukuki denetim yaparak yerel mahkeme kararının kaldırılmasını, duruşmalı inceleme yapılarak yeniden karar verilmesini talep etmiştir.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ: HMK'nın 355. maddesine göre istinaf incelemesi; istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak ve kamu düzenine aykırılık görüldüğü takdirde ise resen gözetilmek suretiyle yapılmıştır. Dava, rekabet etmeme yasağına aykırılık nedeni ile cezai şart ve haksız rekabetin tespiti, önlenmesi, maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir.

Davacı vekili, davalı ...'nin müvekkili işyerinde çalışırken 01/11/2013 tarihinde işyerinden kendi isteği ile ayrıldığını, davalının imzaladığı rekabet etmeme ve sır saklama sözleşmesine aykırı şekilde diğer davalı işyerinde çalışmaya başladığını, diğer davalının da davalı ...'yi müvekkilinin iş sırlarına vakıf olmak ve bunları kullanmak amacı ile işe aldığını, davalı ...'nin davalı işyerinde çalışmaya başladıktan sonra davalı ...'nin müvekkilinin sahip olduğu iş sırları vasıtasıyla müşterilerine ulaşarak haksız rekabet ettiklerini belirterek, davalı ...'den sözleşme gereğince cezai şart ve her iki davalının eylemlerinin haksız rekabet teşkil ettiğinin tespiti, haksız rekabetin önlenmesi, hükmün ilanı, haksız rekabet nedeniyle maddi ve manevi tazminat talep etmiş, mahkemece davanın reddine karar verilmiş karara karşı davacı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Davalı ... vekili 24/05/2017 tarihli duruşmada "müvekkilinin 12/04/2017 tarihinde FSM köprüsünden atlayarak hayatına son vermek istediğini öğrendiklerini, ancak cesedinin henüz bulunmadığını, üzerinden henüz süre geçmediği için gaiplik kararı alınmadığını" belirtmiştir. Uyaptan yapılan kontrolde davalı hakkında Büyükçekmece 4. Sulh Hukuk Mahkemesinin 2018/850 E., 2019/701 K. Sayılı 18.07.2019 kesinleşme tarihli kararı ile gaiplik kararı verildiği, kararın davalının nüfus kayıtlarına işlendiği anlaşılmıştır. TMK'nun 35. maddesinde mahkemenin gaipliğe karar vermesi durumunda ölüme bağlı hakların aynen gaibin ölümü ispatlanmış gibi kullanılacağı, gaiplik kararının ölüm tehlikesinin gerçekleştiği veya son haberin alındığı günden başlayarak hüküm doğuracağı belirtilmiştir.

Taraf teşkili kamu düzenine ilişkin olup, yargılamanın her aşamasında re'sen dikkate alınmalıdır (HMK mad. 114). Dava devam ederken taraflardan birinin ölmesi halinde, ölen kişinin taraf ehliyeti son bulur. (4721 sayılı TMK m.28/1) Bu nedenle, davaya ölen tarafa karşı veya onun tarafından devam edilmesine imkan yoktur. Yalnız ölen tarafı ilgilendirmeyen, yani mirasçıları da ilgilendiren, mirasçıların mal varlığı haklarını etkileyen davalar, tarafın ölümü ile konusuz kalmaz. Bu davalara, ölen tarafın mirasçılarına karşı (veya mirasçıları tarafından) devam edilir.

Buna göre yargılama sırasında davalı ...'nin gaipliğine karar verildiğinden, HMK 55, 124. Maddeleri dikkate alınarak, davacıya, davaya ölenin mirasçılarına karşı devam etmeyi isteyip istemediği sorularak, devam etmeyi istemesi halinde ölenin veraset ilamı usulüne uygun şekilde temin edilerek, mirasçılarının davaya dahil edilmesi için davacıya süre verilerek, taraf teşkilinin sağlanarak davaya devamla işin esasına yönelik karar verilmesi gerekirken taraf teşkili sağlanmadan karar verilmesi hatalı olmuştur.

Kabule göre de mahkemece taraf firmaların aynı sektörde bulunmadıkları, haksız rekabete sebep olacak bir durumun tespit edilemediği, firmaların rekabet halinde olduklarına ilişkin bir tespitin yapılmadığı gerekçeleri ile haksız rekabet talebine ilişkin davanın reddine karar verilmiş ise de, dava dosyası içinde davalı şirketin ticaret odasından kaydı ile davalı gerçek kişinin SGK kayıtları gelmiş, davacı şirkete ilişkin kayıtlar getirilmemiştir. Bilirkişi raporunda da SGK kayıtlarına göre taraf şirketlerin aynı sektörde olmadıkları belirtilmiş ancak tam olarak bir değerlendirme (taraf şirketlerin kayıtlara göre faaliyet gösterdikleri sektörlerin değerlendirilmesi, birbirleri ile rekabet ortamında neden bulunmadıklarına ilişkin) yapılmadan sonuç belirtilmiştir. Buna göre taraf şirket kayıtları getirilerek faaliyet gösterdikleri sektör açısından denetime elverişli gerekçeli değerlendirme yapılarak birbirleri ile rekabet halinde olup olmayacakları değerlendirilerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken yetersiz belge ve inceleme ile karar verilmesi hatalı olmuştur. Bu nedenle ilk derece mahkemesi kararının HMK 355. Maddesi ile resen gözetilen sebeplerle HMK 353/1-a-4 maddesi ile kaldırılarak eksiklikler tamamlandıktan sonra oluşacak sonuca göre karar verilmek üzere mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerektiği kanaatine varılarak aşağıdaki hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM : Yukarıda açıklanan nedenlerle;

- 1-Davacının istinaf başvurusunun KABULÜ ile; İstanbul 10. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 16/01/2019 tarih 2014/662 Esas - 2019/27 Karar sayılı kararının HMK'nın 353/1-a4 maddesi uyarınca KALDIRILMASINA, dava dosyasının mahkemesine İADESİNE,
- 2-Kararın kaldırılma sebebine göre davacının sair istinaf sebeplerinin bu aşamada incelenmesine yer olmadığına,
- 3-Harçlar Kanunu gereğince istinaf eden tarafından yatırılan 121,30.TL istinaf kanun yoluna başvurma harcının hazineye gelir kaydına, 44,40.TL istinaf karar harcının talep halinde davacıya iadesine,
- 4-İstinaf başvurusu için yapılan yargılama giderlerinin esas hükümlerle birlikte ilk derece mahkemesince yargılama giderleri içinde değerlendirilmesine,
- 5-Artan gider avansı olması halinde yatıran tarafa iadesine,
- 6-Kararın ilk derece mahkemesince taraflara tebliğe gönderilmesine, Dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda 04/02/2021 tarihinde HMK' nın 353/1-a4 maddesi gereğince kesin olarak oy birliği ile karar verildi.